

Einki fyri- reikað slit

JAVNAÐARFLOKKURIN fyrirleikar ikki nakað slit. Heldur ikki kom tað Javnaðarflokkinum ómetaliga illa við, at hann »nýyddist« upp í landsstýrissamgonguna í 1985. Hetta pástendur annars ein, sum kallar seg -es í nýggja teigi Dimmalættingar »Sambandsrøddir«.

GUÐ hann seg forbarði, um hesar røddir gerast almennu røddir Sambandsflokksins. Loddættar lygnir. Snaringar og hálvir sannleikar. Eins og tá fyrrverandi floksformaðurin var upp á sitt besta.

VÍST bað formaður Javnaðarflokksins um 500 dagar at venda búskapargongdini. Hví? Jú, tí undanfarna landsstýrið við sambandsformanninum sum lögmanni hevði trifaldað uttanlandsskuldina úr eini milliard upp í triggjar. Tvífaldað figgjarlógina. Eftir fyra árum. Og vinnan var í svárári kreppu. Ja, ein tingmaður Fólkaflaksins fór so vítt sum at siga, at alt samfelagið var í kreppu.

TAÐ eydnaðist ikki at venda

gongdini búskaparliga, men tað eydnaðist at bæta vinnuligu støðuna. Frammanundan hevði reseptin hjá landsstýrinum verið kreppu-hjálp ella kreppulán og henda heilivág var ætlanin at brúka einaferð afturat. Men hesum støðgaði tað tá nývalda landsstýrið og fekk kannað tey 7-8 flakavirkini, sum vóru í kreppu. Ymsar loysnir vórðu funnar. M.a. varð skuld fryst niður. Men fyri tvey virki var einki at gera uttan at lata tey fara av knóranum. Tey vóru tó fingin at virka aftur og eru millum tey væl ríknir virkiin í dag. So ta vinnuligu kreppuna her á landi, sum Sambandið legði eftir seg, eydnaðist at vinna á.

HINVEGIN eydnaðist ikki at bjarga kemikalíu-farmafloktanum. Men tað var ikki við nøkrum beráddum huga, at skipini fóru. Eigarnir vildu bara eina hjálp: slangu í landskassan. Landsstýrið mælti til eitt alment-privat felag, men tað vildi bara tann eini reiðarin. Og flotin fór, tí landsstýrið metti ikki, at tað var rætt at halda lív í eini studningsvinnu afturat.

LONGU tá landsstýrið tók við í januar 1985, vóru einar 6-700 milliónir

krónur inn í landið privat lán. Vit kunnu taka undir við -es, at landsstýrið gav loyvi til ov nógvar privat- ar, vinnuligar lántøkur. Men tá -es roynir at fáa tað at siggja út sum um at tað er tað almenna, sum tók lán, so má talast at. Tað almenna niðurbetalti hinvegin landskassaskuld, so hon var nærum eingin, tá tað landsstýrið legði frá sær. Men við í myndini hoyrir eisini, at útvið tvær milliardir krónur fossaðu inn í landið eftir at landið hevði sett slúsurnar fyri. Hesar ábyrgdast bankunum, so teir áttu eisini at fingið eitt skot frá -es.

LONGU undan valinum í 1988 ávarði lögmaður ímóti ov stórum iløgum, og vísti á, at iløgur máttu toyggjast. Ásannað varð, at neyðugt var at seta búskaparlig tiltøk í verk fyri at tálma brúki og minka um stóra virksemd. Men tað er øðrum flokkum fyri at takka, at tað varð bremsað so ógvusliga, at alt støðgaði upp.

ÚRSLITIÐ: vinnuligt ráða- og atgerðarloysi, arbeidsløysi og sosialir trupulleikar. Javnaðarflokkin fór til val upp á 10 høvuðsmál. Eitt tað fremsta er at fáa hjólini at mala aft-

ur. Og tað verður roynt við lóggávu og umleggingum, sum skuldu elvt vinnuni til at royna nýggjar møguleikar, sum vónandi kunnu útvega fleiri fólkum arbeiði, so útflutningsvirðið hækkar, so samfelagið aftur kann koma á rættkjøl. Men tað tekur tíð sum alt annað. Vit kunnu bara heita á landsins myndugleikar um at gera meira við henda álvarsama spurningin. Men sambandsrøddina kunnu vit ugga: Tað er einki sum bendir á, at Javnaðarflokkin fyrirleikar nakað slit. Tað er støðan ov álvarsom til.

sosigaley

Dimmalætting

DAEMLABÍÐ

LAUSLUS

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝSÐ

Nú hevði munað við Javnstöðu- lógini

Dimmalætting skivur um mismunin, ið er feldur inn í grein 6 í starvsmanalógini, at tað ber til at siga kvinnum upp, sum gerast við barn:

Við grundgeving í funktionerlógini, starvsmanalógini fingur kvinnurnar, sum arbeiða á Fiskasøluni at vita, at um tær gerast við barn skulu tær ikki rokna við at verða settar aftur í starv.

Hesi bóðini vórðu fyrst sett inn á skerm teirra, seinni fingur tær so eitt skriv.

Í §6 stk. 2 í funktionerlógini stendur: Kvinnulig- ur starvsmaður, sum er upp á vegin, hevur skyldu at siga arbeiðsgevaranum frá seinast 3 mánaðar inn- an, hon væntar sær at eiga. Ger hon ikki tað, hevur arbeiðsgevarin rætt til at skíta tænastuna frá tí degi, umstøðurnar hava

arbeiðsføri við sær. Um so er, at sagt verður frá, kann arbeiðsgevarin siga upp starvsmanin við teirri frest, sum henni til- kemur.

Tvístöða í Sambands- flokkinum?

Tað tykist alt meira greitt, at Sambandsflokkinur ikki er samdur við Edmund Joensen um EF-málið:

Tá formaður Sambandsflokksins Edmund Joensen úttalar seg í útvarpinum vegna leiðsluna í Sambandsflokkinum um EF spurningin, feli eg meg skyldugan at koma við viðmerkingum.

Edmund segði, at leiðsla Sambandsflokksins var samd um, at Føroyar eiga at fara inn í EF, og at tingbólkurin hevur verið »kunningarferð« uttan- lands um EF.

Fyri tað fyrsta er tað

ikki rætt, at leiðsla Sam- bandsflokksins er samd — væl at merkja um lands- nevnd Sambandsflokksins er at rokna sum leiðsla floksins.

Landsnevnd Sambandsflokksins, sum er tingbólk- urin, eitt umboð úr hvør- jari lokalnevnd, starvs- stjórn og onkur annar afturat, hevur bert havt ein fund síðani landsfund- in, sum var á Tvøroyri í ár.

Á hesum fundi vóru tað bert Edmund Joensen og Trúgví Guttesen, ið tal- áðu fyri EF, meðan onnur vóru ímóti. Á fundinum gjørdi landsnevndarum- boð Sambandsflokksins, Anskar Hansen, vart við at tað ongantíð kom fram á fundinum, at tað var tingmannin, ið skuldi fara kunningarferð, men at tað var flokkurin, ið hevði hetta í bóði.

Anskar Hansen ferdi fram, at um flokkurin skuldi fara á kunningar- ferð, so skuldi ferðalagið setast saman av flokkslim-

um, sum vóru fyri og í- móti EF.

Av greinini skilst, at Edmund Joensen helt at hann og Trúgví Guttesen skuldu fara fyrstu kunn- ingarferðina, og so kundi annað ferðalag fara seinni at kanna negativu árinini av EF-limaskapi.

Anskar Hansen endar greinina soleiðis:

So hóast lyfti um at tiga vegna flokkin, hevur Ed- mund brotið eina avtalu og kann bert hetta skírast sum eitt »dirty tricks« fyri egnan vinning.

Eitt kærkomið høvi

Fólk sýndu Ragnari Thorseth og vikinga- skipinum Gaia stóran áhuga í vikuskiftinum, á søguligu ferðini í kjarlarverri Leivs Hepna.

Almenn móttøka var í Havnini og Atli P. Dam, lögmaður, bjóðaði vikinga- faranumum vælkom- num.

Ikki bert tað, lög- maður segði teimum eisini farvæl, og gav norðmonnum for- oyskan mat við á ferðini, tvøst og spik, føroyiskan viðskera og skerpikjøt.

Atli P. Dam segði m.a. at um forfedrar- nir, sum komu til Fø- oya í síni tíð, ikki høvdu slíkan kost, vóru teir ikki komnir leiðina fram til Fø- oya.

So mikið áhugaverd- ari er tað, tí júst henda ferðin hevur al- mennan áhuga í út- lendsku fjølmiðlunum, og tí føroyingar eru so

illa lýddir fyri at drepa grind.

Umhvørvisfólk hava roynt at givið fólk eina fatan av, at før- oyingar bert drepa grind til stuttleika.

Tað er av stórum týðningi at visa á, hvussu proteinríkur matur fæst úr sjónum, og at vit kunnu vísa á at vit hava reint hav- umhvøvi.

Tí sýnist tað so lógið, at slíkir felags- skapir bert hugsa um at steða hvalaveið- uni, meðan einki verður gjørt fyri at steða dálkingini.

Her var so eitt høvi at visa á, at føroying- ar ikki bert drepa grind í stuttleika, men at vit eisini líva av tí, sum vit veða.

Hóast allar royndir at skjalprógva fyri út- heiminum hvussu um- ráðandi tað er at fáa loyvi at varðveita okk- ara egnu matsiðir, so var tað kærkomið høvi í verki at vísa á hetta, nú Gaia aftur legði vestur í hav.